

Sprawa C-676/20

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości

Data wpływu:

11 grudnia 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunal Superior de Justicia de Aragón (sąd najwyższy Aragonii, Hiszpania)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

23 listopada 2020 r.

Strona skarżąca:

Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (państwowe stowarzyszenie podmiotów świadczących usługi w zakresie opieki domowej, ASADE)

Druga strona postępowania:

Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón (ministerstwo zdrowia regionalnego rządu Aragonii)

Przedmiot postępowania głównego

Spór w postępowaniu głównym dotyczy zgodności z prawem uregulowań Comunidad Autónoma de Aragón (wspólnoty autonomicznej Aragonii) zezwalających instytucjom zamawiającym na korzystanie z partnerstwa z podmiotami prywatnymi o celu niezarobkowym w celu świadczenia usług społecznych na rzecz osób bez stosowania procedur przewidzianych w prawie Unii w dziedzinie udzielania zamówień publicznych.

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Artykuł 267 TFUE – Zamówienia publiczne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Dyrektywa 2014/24/UE – Dyrektywa 2006/123/WE – Przepisy krajowe zezwalające instytucjom zamawiającym na zawieranie porozumień z podmiotami prywatnymi o celu niezarobkowym dotyczących świadczenia usług społecznych na rzecz osób bez stosowania procedur przewidzianych w prawie Unii w dziedzinie udzielania zamówień publicznych

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy krajowe, które zezwalają instytucjom zamawiającym na zawieranie partnerstwa z podmiotami prywatnymi o celu niezarobkowym – nie tylko ze stowarzyszeniami wolontariackimi – w celu świadczenia wszelkiego rodzaju usług społecznych na rzecz osób w zamian za zwrot kosztów, bez stosowania procedur przewidzianych w dyrektywie w sprawie zamówień publicznych [2014/24/UE] i niezależnie od wartości szacunkowej, w oparciu o samo tylko zakwalifikowanie wspomnianych podmiotów jako podmiotów niepodlegających zasadom dotyczącym zamówień publicznych, są zgodne z prawem Unii, a mianowicie z art. 49 TFUE oraz art. 76 i 77 (w związku z art. 74 i załącznikiem XIV) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r.?
- 2) Czy przepisy krajowe, które w odniesieniu do świadczenia usług zdrowotnych lub społecznych w interesie ogólnym pozwalają na pominięcie przepisów w dziedzinie udzielania zamówień publicznych poprzez wykorzystanie metody partnerstwa jako uzupełnienia lub zastąpienia zarządzania przy użyciu własnych środków, nie ze względu na okoliczność, że metoda ta jest najbardziej odpowiednia dla świadczenia danych usług, lecz w celu osiągnięcia określonych celów polityki społecznej, które mają wpływ na sposób świadczenia usług lub których wymaga się od podmiotu odpowiedzialnego za ich świadczenie, by mógł zostać wybrany, i to nawet gdy zastosowanie wciąż mają zasady jawności, konkurencji i przejrzystości, są zgodne z prawem Unii, a mianowicie z art. 49 TFUE oraz art. 76 i 77 (w związku z art. 74 i załącznikiem XIV) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r.?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy zastrzeżenie tej metody działania wyłącznie na rzecz podmiotów o celu niezarobkowym – nie tylko na rzecz stowarzyszeń wolontariackich – jest zgodne z prawem Unii, to znaczy z wymienionymi wyżej przepisami, a ponadto z art. 15 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu

- Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, nawet przy poszanowaniu zasady przejrzystości i jawności?
- 4) Czy w świetle art. 15 ust. 2 lit. b) dyrektywy usługowej [2006/123/WE] można uznać, że przyznanie instytucjom zamawiającym uprawnienia dyskrecjonalnego do korzystania z partnerstwa w celu powierzenia zarządzania usługami o charakterze społecznym i zdrowotnym podmiotom o celu niezarobkowym jest równoważne uzależnieniu dostępu do tych usług od formy prawnej? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, czy przepisy krajowe takie jak te rozpatrywane, w odniesieniu do których państwo nie powiadomiło Komisji o zawarciu w nich wymogu dotyczącego formy prawnej, są ważne w świetle art. 15 ust. 7 dyrektywy usługowej?
- 5) Na wypadek, gdyby odpowiedzi na powyższe pytania były twierdzące, czy art. 49 i 56 TFUE, art. 76 i 77 (w związku z art. 74 i załącznikiem XIV) dyrektywy w sprawie zamówień publicznych [2014/24/UE] oraz art. 15 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że przy dokonywaniu wyboru podmiotu o celu niezarobkowym (nie tylko stowarzyszeń wolontariackich), z którym zawarte zostanie partnerstwo dotyczące świadczenia wszelkiego rodzaju usług społecznych na rzecz osób – nie tylko usług wymienionych w art. 2 ust. 2 lit. j) wspomnianej dyrektywy – zezwalają one instytucjom zamawiającym na uwzględnienie wśród kryteriów kwalifikacji *posiadania siedziby w miejscowości lub na obszarze geograficznym, gdzie świadczona będzie usługa?*

Przywołane przepisy prawa Unii

Artykuły 49 i 56 TFUE.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65): motywy 6 i 114 oraz art. 76 i 77 (w związku z art. 74 i załącznikiem XIV).

Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36): art. 15 ust. 2 i 7.

Wyrok Trybunału z dnia 19 grudnia 2012 r., Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce i in. (C-159/11, EU:C:2012:817).

Wyrok Trybunału z dnia 13 czerwca 2013 r., Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385).

Wyrok Trybunału z dnia 19 czerwca 2014 r., Centro Hospitalar de Setúbal i SUCH (C-574/12, EU:C:2014:2004).

Wyrok Trybunału z dnia 11 grudnia 2014 r., Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino” i in. (C-113/13, EU:C:2014:2440).

Wyrok Trybunału z dnia 28 stycznia 2016 r., CASTA i in. (C-50/14, EU:C:2016:56).

Przywołane przepisy prawa krajowego

Przepisy państwowe

Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (ustawa nr 9/2017 z dnia 8 listopada 2017 r. o zamówieniach publicznych transponująca do hiszpańskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE i 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r., zwana dalej „ustawą państwową 9/2017”): preambuła, art. 11 ust. 6 oraz przepisy dodatkowe 47–49.

Przepisy regionalne

Ley Orgánica 5/2007, de 20 de abril, de reforma del Estatuto de Autonomía de Aragón (ustawa organiczna 5/2007 z dnia 20 kwietnia 2007 r. o zmianie statutu autonomii Aragonii): art. 71 pkt 34, art. 71 pkt 55 i art. 73.

Ley 11/2016, de 15 de diciembre, de acción concertada para la prestación a las personas de servicios de carácter social y sanitario (ustawa 11/2016 z dnia 15 grudnia 2016 r. o partnerstwie na rzecz świadczenia usług społecznych i zdrowotnych na rzecz osób, zwana dalej „ustawą regionalną 11/2016”): preambuła, art. 2–6, czwarty przepis dodatkowy i drugi przepis końcowy.

Decreto 62/2017, de 11 de abril, del Gobierno de Aragón, sobre acuerdos de acción concertada de servicios sanitarios y convenios de vinculación con entidades públicas y entidades sin ánimo de lucro (dekret rządu regionalnego Aragonii 62/2017 z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie umów partnerskich w zakresie usług zdrowotnych oraz umów o współpracy z podmiotami publicznymi i podmiotami o celu niezarobkowym, zwany dalej „dekretem regionalnym 62/2017”): art. 1, 3, 4, 6, 7 i 9–13, przepisy dodatkowe 1 i 2 oraz przepis przejściowy.

Orden SAN/1221/2017, de 21 de julio, por la que se establecen los precios y tarifas máximas aplicables en la prestación de servicios sanitarios con medios ajenos al Sistema de Salud de Aragón (zarządzenie SAN/1221/2017 z dnia 21 lipca 2017 r. ustalające ceny i stawki maksymalne mające zastosowanie do

świadczenia usług zdrowotnych z wykorzystaniem środków spoza systemu opieki zdrowotnej Aragonii, zwane dalej „zarządzeniem regionalnym SAN/1221/2017”): art. 2.

Orden del Consejero de Sanidad por la que se aprueba el expediente relativo al acuerdo de acción concertada para la atención en dispositivos asistenciales de carácter residencial para enfermos de SIDA en la Comunidad Autónoma de Aragón, de 21 de agosto de 2017 (zarządzenie regionalnego ministra zdrowia z dnia 21 sierpnia 2017 r. w sprawie zatwierdzenia postępowania w sprawie umowy partnerstwa mającego na celu opiekę nad osobami chorymi na AIDS w domach opieki we wspólnocie autonomicznej Aragonii, zwane dalej „regionalnym zarządzeniem w sprawie opieki nad osobami chorymi na AIDS”).

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

Podsumowanie działań legislacyjnych

- 1 Na mocy przyznanych Comunidad Autónoma de Aragón (wspólnocie autonomicznej Aragonii) w konstytucji hiszpańskiej kompetencji w dziedzinie pomocy społecznej oraz kompetencji przyznanych jej w Estatuto de Autonomía (statucie autonomii), w szczególności w dziedzinie działań społecznych, zdrowia i zdrowia publicznego oraz szkolnictwa, Comunidad Autónoma de Aragón (wspólnota autonomiczna Aragonii) przyjęła ustawę regionalną nr 11/2016, która została wykonana dekretem regionalnym nr 62/2017. W drodze tych aktów ustanowiono i uregulowano zasadniczo metodę partnerstwa w zakresie świadczenia usług społecznych i zdrowotnych na rzecz osób, przy czym zawieranie umów partnerstwa zostało zastrzeżone dla podmiotów publicznych i podmiotów prywatnych o celu niezarobkowym (z wyłączeniem w związku z tym podmiotów o celu zarobkowym). Oprócz wspomnianych uregulowań przyjęto także zarządzenie regionalne SAN/1221/2017, które ustalało stawki za świadczenie usług zdrowotnych z wykorzystaniem środków spoza systemu opieki zdrowotnej.
- 2 Na podstawie powyższych uregulowań przyjęto regionalne zarządzenie w sprawie opieki nad osobami chorymi na AIDS, które zostało zaskarżone bezpośrednio w niniejszym postępowaniu.
- 3 Należy zauważyć, że całość wyżej wymienionych uregulowań regionalnych została przyjęta przed przyjęciem ustawy państwowej 9/2017 regulującej udzielanie zamówień publicznych w Hiszpanii, która należy do wyłącznej kompetencji państwa, i dokonującej transpozycji do hiszpańskiego porządku prawnego między innymi dyrektywy 2014/24.

Postępowanie główne

- 4 W październiku 2017 r. Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (państwowe stowarzyszenie podmiotów świadczących usługi

w zakresie opieki domowej, ASADE) wniosło do sądu odsyłającego skargę administracyjną na regionalne zarządzenie w sprawie opieki nad osobami chorymi na AIDS. W skardze tej ASADE wniosło o stwierdzenie nieważności wspomnianego zarządzenia, a ponadto o stwierdzenie nieważności zarządzenia regionalnego SAN/1221/2017 i dekretu regionalnego 62/2017, jak również o wystąpienie do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie zgodności ustawy regionalnej 11/2016, w szczególności jej art. 2, oraz rzonego dekretu regionalnego 62/2017 z art. 49 TFUE, art. 77 dyrektywy 2014/24 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 2006/123.

Zasadnicze argumenty stron postępowania głównego

- 5 Strona skarżąca, ASADE, podnosi, że konieczne jest skierowanie do Trybunału wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni ustawy regionalnej 11/2016 i dekretu regionalnego 62/2017 ze względu na to, że uregulowania regionalne nie mogą być wyłączone z zakresu stosowania przepisów dotyczących zamówień. ASADE podnosi, że uregulowania regionalne ustanawiają procedury udzielania zamówień podobne do tych, które dotyczą zamówień na usługi, ale o które mogą się ubiegać jedynie podmioty o celu niezarobkowym, w związku z czym są one sprzeczne z art. 49 TFUE i art. 15 dyrektywy 2006/123. ASADE uważa, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału [wyroki: *Centro Hospitalar de Setúbal* i *SUCH* (C-574/12); *CASTA* i in. (C-50/14)] ograniczenie swobody przedsiębiorczości ograniczające dostęp do niektórych rodzajów działalności do podmiotów mających konkretną formę prawną, takich jak podmioty o celu niezarobkowym, jest możliwe jedynie z pewnych szczególnych względów związanych z zasadami solidarności i efektywności budżetowej. W ocenie ASADE w orzecznictwie Trybunału uznano jedynie możliwość bezpośredniego udzielania zamówień stowarzyszeniom wolontariackim, ale sporne przepisy regionalne stosują takie odstępstwo nie tylko do tych stowarzyszeń, lecz również do podmiotów o celu niezarobkowym, co rozszerza możliwości ograniczenia. ASADE uważa, że rozpatrywane przepisy regionalne pozbawiają znaczenia kryterium efektywności budżetowej, ponieważ w zarządzeniu regionalnym SAN/1221/2017 ustanowiono takie same stawki za usługi zarówno wobec podmiotów o celu niezarobkowym, jak i wobec podmiotów o celu zarobkowym, którym udziela się zamówień zgodnie z przepisami dotyczącymi udzielania zamówień publicznych, a stawki te mają zastosowanie do wszystkich przypadków świadczenia usług przy wykorzystaniu środków spoza systemu opieki zdrowotnej, bez dokonywania rozróżnienia pomiędzy partnerstwem a zarządzaniem pośrednim.
- 6 Consejería de Sanidad (regionalne ministerstwo zdrowia) podnosi, że zgodnie z postanowieniami art. 14 i 106 TFUE, protokołu 26 załączonego do traktatu i motywu 114 dyrektywy 2014/24 wspólnoty autonomiczne, w tym Comunidad de Aragón (wspólnota autonomiczna Aragonii), ustanowiły przepisy w tej dziedzinie, opierając się na swoich uprawnieniach w zakresie organizacji usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym, i postanowiły wprowadzić różne formy

zarządzania tego rodzaju usługami, umożliwiając podmiotom gospodarczym dostęp do zarządzania owymi usługami w drodze zarządzania pośredniego. Nie można zatem stwierdzić, że podmioty inne niż podmioty o celu niezarobkowym są wyłączone z zarządzania tego rodzaju usługami. Consejería de Sanidad podnosi, że to nie ustawa regionalna 11/2016, lecz dyrektywa 2014/24 stworzyła trzeci sposób zarządzania usługami świadczonymi w interesie ogólnym i że Comunidad Autónoma de Aragón (wspólnota autonomiczna Aragonii) dokonała transpozycji tej możliwości do wewnętrznego porządku prawnego. Przepisy dotyczące partnerstwa nie naruszają przepisów dotyczących zamówień, ponieważ są to odmienne sposoby, zważywszy, że partnerstwo nie jest zamówieniem. Consejería de Sanidad twierdzi, że nie doszło do naruszenia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, ponieważ uważa, że zastrzeżenie na rzecz podmiotów o celu niezarobkowym partnerstwa w dziedzinie opieki zdrowotnej, w szczególności w odniesieniu do prowadzenia domów opieki nad osobami chorymi na AIDS, jest zgodne z prawem Unii. Zdaniem Consejería de Sanidad zastrzeżenie to jest wystarczająco uzasadnione ustanowionymi w prawie Unii zasadami uniwersalności i solidarności, a także względami efektywności gospodarczej i adekwatności, ponieważ, zgodnie z orzecznictwem Unii, pozwala ono na to, by owa usługa była świadczona w interesie ogólnym w warunkach równowagi gospodarczej przez podmioty utworzone zasadniczo w interesie ogólnym.

Zwięzłe uzasadnienie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Problematyka prawna

- 7 Sąd odsyłający wskazuje przede wszystkim, że w świetle orzeczeń Trybunału, takich jak wyroki Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce (C-159/11) i Piepenbrock (C-386/11), pojęcie umowy o charakterze odpłatnym obejmuje również umowy, w przypadku których uzgodnione wynagrodzenie jest ograniczone do zwrotu kosztów poniesionych w związku ze świadczeniem usługi będącej przedmiotem umowy. Jak Trybunał wskazuje również w wyrokach CASTA i in. (C-50/14) i Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino” i in. (C-113/13), umowa nie może być wyłączona z pojęcia zamówienia publicznego wyłącznie z uwagi na fakt, że otrzymane wynagrodzenie jest ograniczone do zwrotu kosztów poniesionych w celu wykonania zamówionej usługi lub że umowa ta została zawarta z podmiotem nienastawionym na osiągnięcie zysku. Sąd odsyłający przypomina, że w wyroku CASTA i in. (C-50/14) Trybunał orzekł, iż bezpośrednie udzielenie zamówienia na usługi stowarzyszeniu wolontariackiemu, bez ogłoszenia o zamówieniu, jest zgodne z prawem Unii, pod warunkiem że decyzja ta spełnia kryterium efektywności budżetowej oraz że wspomniane udzielenie zamówienia przyczynia się do realizacji celu społecznego oraz osiągnięcia celów solidarności.
- 8 Sąd odsyłający wskazuje jednak, że o ile motyw 114 oraz art. 76 i 77 dyrektywy 2014/24 opierają się na ogólnej zasadzie podporządkowania przepisom

dotyczącym udzielania zamówień publicznych, o tyle państwowym członkowskim pozostawiono szeroki zakres swobody w zakresie samodzielnego świadczenia usług społecznych i zdrowotnych w interesie ogólnym lub w zakresie organizacji sposobu świadczenia tych usług, przy czym dozwolone są zastrzeżenia dotyczące zamówień (art. 77), a nawet bezpośrednie udzielanie zamówień, jak wynika z końcowej części motywu 114, w której podano przykłady działań lub organizacji poza systemem zamówień.

- 9 Sąd odsyłający stwierdza zatem, że dyrektywa 2014/24 przyznaje państwowym swobodę samodzielnego świadczenia takich usług bez podlegania zasadom dotyczącym udzielenia zamówień, lecz w sposób szeroki, to znaczy bez dyskryminacji między podmiotami działającymi i nieprowadzącymi działalności na rynku lub między podmiotami o celu zarobkowym a podmiotami o celu niezarobkowym, oraz że jedynie wyjątkowo w orzecznictwie Trybunału opowiedziano się za możliwością bezpośredniego udzielania zamówień, bez ogłoszenia, na niektóre rodzaje usług stowarzyszeniom wolontariackim, jeżeli decyzja ta jest uzasadniona względami efektywności budżetowej oraz służy osiągnięciu celu solidarności i celu społecznego.
- 10 W odniesieniu do spornej ustawy regionalnej 11/2016 sąd odsyłający wskazuje, że w ustawie tej partnerstwo stanowi możliwość zarządzania usługami o charakterze społecznym i zdrowotnym wraz z bezpośrednim zarządzaniem przy użyciu środków własnych i zarządzaniem pośrednim w drodze udzielenia zamówienia (art. 2). Organy administracji mogą świadczyć takie usługi w którykolwiek z tych trzech sposobów. Partnerstwo jest zdefiniowane jako instrument organizacyjny o charakterze pozaumownym (art. 3) i stanowi ono dodatkową możliwość w stosunku do bezpośredniego zarządzania przy użyciu środków własnych w odniesieniu do usług, które mają być świadczone bezpośrednio przez organy administracji (czwarty przepis dodatkowy).
- 11 Sąd odsyłający uważa, że z łącznego brzmienia przywołanych przepisów oraz art. 5 ust. 2 i 4 ustawy regionalnej 11/2016 wynika, że korzystanie z partnerstwa przez organ administracji, zamiast bezpośredniego zarządzania przy użyciu środków własnych, nie jest określone przez specyfikę lub szczególny charakter usług, które mają być świadczone (ustawa pozwala na stwierdzenie, że każdy z trzech sposobów jest odpowiedni do prawidłowego świadczenia tego rodzaju usług), lecz raczej przez cel, do którego dąży się poprzez jego zastosowanie i który jest uzasadniony ze względu na podmiot świadczący usługę. Należy wziąć pod uwagę, że art. 5 ust. 2 wspomnianej ustawy, definiując przypadki stosowania tej metody, przewiduje trzy sytuacje w sposób rozłączny, w związku z czym jej użycie niekoniecznie musi być uzasadnione „adekwatnością tej formy zarządzania ze względu na konkretną treść usługi”.
- 12 Sąd odsyłający uważa, że celem partnerstwa jest nie tyle najbardziej odpowiednie świadczenie określonej usługi w interesie ogólnym – sporne uregulowanie nie określa konkretnych usług w przeciwieństwie do przepisów prawa Unii dotyczących zamówień –, gdyż adekwatność tę można by również zapewnić

w drodze zamówienia, lecz raczej świadczenie usługi przez podmiot o celu niezarobkowym, posiadający określone cechy. W związku z tym o korzystaniu z partnerstwa nie decyduje świadczenie usługi, lecz profil podmiotu, który ma świadczyć tę usługę. W świetle przepisów art. 5 ust. 4 ustawy regionalnej 11/2016 metoda ta wydaje się zatem być opracowana jako instrument polityki społecznej, której wykonawcami są instytucje o celu niezarobkowym ogólnie, a instytucje wybrane przez organ administracji w szczególności.

- 13 Oznacza to, że domniemywa się, iż każdy podmiot o celu niezarobkowym jest efektywny pod względem budżetowym i finansowym ze względu na to, iż jest takim podmiotem o celu niezarobkowym, czego nie można w żaden sposób wywnioskować z przepisów prawa Unii, ani z wyjątkowego przypadku, w którym Trybunał dopuścił odstępianie od stosowania metody udzielenia zamówienia i możliwość bezpośredniego udzielenia zamówienia, bez ogłoszenia, na niektóre usługi tylko i wyłącznie w odniesieniu do stowarzyszeń wolontariackich. Należy dodać, że zarządzanie pośrednie (w drodze udzielenia zamówienia) i partnerstwo wydają się być równie skuteczne z ekonomicznego punktu widzenia, ponieważ zarządzenie regionalne SAN/1221/2017 ma zastosowanie bez rozróżnienia w obu przypadkach.
- 14 Podsumowując, partnerstwo jest zastrzeżone wyłącznie i jedynie dla podmiotów o celu niezarobkowym w celu świadczenia usług zdrowotnych lub społecznych w interesie ogólnym. Jest ono uznawane za pomocnicze w stosunku do bezpośredniego świadczenia rzeczonych usług przez organy administracji przy użyciu środków własnych nie ze względu na adekwatność świadczenia wspomnianych usług (to znaczy w celu całkowitego zaspokojenia obywatela), lecz ze względu na realizację określonych celów polityki społecznej administracji w każdym przypadku. Podmioty o celu niezarobkowym stają się wykonawcami takiej polityki i takich celów.

Uzasadnienie konieczności wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 15 Sąd odsyłający wskazuje, że przedmiotem skargi jest zarządzenie regionalne w sprawie opieki nad osobami chorymi na AIDS. W zarządzeniu tym partnerstwo z podmiotami o celu niezarobkowym jest uzasadnione w sposób zwięzły i bez szczegółowego uzasadnienia brakiem dostępności środków własnych organu administracji świadczącego tę usługę publiczną w interesie ogólnym, nieopłacalnością zwiększenia zasobów osobowych i rzeczowych, którymi dysponuje ów organ administracji, oraz koniecznością utrzymania ciągłości usług w zakresie opieki nad osobami chorymi na AIDS w Aragonii.
- 16 Ważność zaskarżonego aktu administracyjnego zależy od zgodności mających zastosowanie przepisów z prawem Unii, co uzasadnia wystąpienie z niniejszym wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Oczywiście, jeżeli przewidziany w ustawie regionalnej 11/2016 wybór regulacyjny w odniesieniu do partnerstwa jako metody zarządzania pomocniczej w stosunku do bezpośredniego

zarządzania niektórymi usługami świadczonymi w interesie ogólnym okaże się niezgodny z prawem Unii, między innymi ze względu na naruszenie swobody przedsiębiorczości, trudno będzie uznać zaskarżony akt administracyjny za zgodny tym prawem, w związku z czym nie będzie potrzeby orzekania w przedmiocie zgodności tego aktu z mającymi zastosowanie przepisami.

DOKUMENT ROBOCZY